

16 Μαΐου, 1990

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΗΛΙΑ ΠΕΚΡΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 916/88).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Κριτήρια — Προσόντα — Πλεονέκτημα — Εύλογη η ερμηνεία της Ε.Δ.Υ. ότι το κατείχε και το ενδιαφερόμενο μέρος.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Ισχυρισμός περί προκατάληψης και κατάχρησης εξουσίας του αξιολογούντος λειτουργού στη βαθμολόγηση — Ο διαφορετικός τρόπος βαθμολόγησης δε στοιχειοθετεί προκατάληψη — Οι εμπιστευτικές εκθέσεις παραμένουν αξιόπιστος δείκτης της απόδοσης των υποψηφίων έστω κι αν γίνονται από διαφορετικούς λειτουργούς. 5 10

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη Υπεροχή — Χαρακτηριστικά — Δε στοιχειοθετήθηκε στην παρούσα υπόθεση.

[Πέραν των ανωτέρω τίτλων η απόφαση του Δικαστηρίου διαβά- 15
ζεται ως σύνολο.]

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις: 20

Δημητρίου v. Δημοκρατίας και Άλλου (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1281,

Paradopoulos v. Republic (1982) 3 C.L.R. 1070,

25

Παπαδόπουλος και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 902.

Προσφυγή.

- 5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να προαγάγει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στη θέση Πρώτου Γεωργικού Επιθεωρητή, στο Τμήμα Γεωργίας, αντί του αιτητή.
- 10 *Ε. Ευσταθίου*, για τον Αιτητή.
- Μ. Ραφτόπουλος*, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης η αίτηση.
- 15 *Α. Σ. Αγγελίδης*, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

- 20 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Ο ενδιαφερόμενος στην κρινόμενη υπόθεση έχει προαχθεί στη θέση Πρώτου Γεωργικού Επιθεωρητή στο Τμήμα Γεωργίας. Ο διορισμός του δημοσιεύθηκε στις 4/11/88 στην Επίσημη Εφημερίδα και είχε αναδρομική δύναμη από 15/10/88. Προηγήθηκε η πρόκριση 4 υποψηφίων για τη θέση από ad hoc Τμηματική Επιτροπή. Μεταξύ των προταθέντων για προαγωγή
- 25 ήταν ο αιτητής και φυσικά ο ενδιαφερόμενος. Ο αιτητής προσβάλλει τώρα τη σχετική απόφαση της Ε.Δ.Υ ημερ. 7/10/88, αμφισβητώντας τη νομιμότητά της.

- 30 Ο ευρύτερος λόγος που επιβάλλει, κατά το δικηγόρο του αιτητή, ακύρωση της πράξης είναι ότι η Ε.Δ.Υ παραβίασε τη θεμελιακή αρχή επιλογής του πιο κατάλληλου υποψηφίου. Η άποψη αυτή στηρίζεται στο συλλογισμό ότι η ορθή συνεκτίμηση των νόμιμων παραγόντων κρίσης, που καθορίζει το άρθρο 44 (2) του Νόμου περί Δημόσιας Υπηρεσίας 33/67, έπρεπε να οδηγήσει αναπόφευκτα στο συμπέρασμα ότι ο αιτητής είχε κατάδηλη υπεροχή έναντι του προαχθέντος και τελικά στην πρόκρισή του. Όμως η παραγνώριση των στοιχείων, ή η σφαλερή αξιολόγησή τους στοιχειοθετεί ουσιώδη
- 35 πλάνη της Επιτροπής που επιφέρει ακυρότητα της προαγωγής.

- 40 Η κεντρική αυτή εισήγηση διασπάται στη γραπτή αγόρευση του αιτητή σε επιμέρους σημεία που συμπλέκονται με τους τρεις συντελεστές αξιολόγησης του άρθρου 44(2). Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή ότι ο ενδιαφερόμενος υστερεί σε προσόντα διότι ο ίδιος είναι κάτοχος διπλώματος Αυστραλιανού Κολλεγίου στην

οινολογία ενώ ο ενδιαφερόμενος δεν έχει δίπλωμα. Αυτό το τελευταίο είναι σωστό. Αλλά ο διορισθείς απέκτησε 5 πιστοποιητικά σε θέματα που σχετίζονται με την εκτέλεση των καθηκόντων του μετά από παρακολούθηση σχετικού κύκλου μαθημάτων. Μάλιστα πήρε το τελευταίο πιστοποιητικό από πανεπιστημιακό ίδρυμα της Βηρυτού ύστερα από φοίτηση 10 μηνών. Παρεμπιπτόντως, ο συνολικός χρόνος φοίτησης για όλα τα πιστοποιητικά ξεπερνά τα δύο χρόνια. 5

Στο σημείο αυτό πρέπει να λεχθεί ότι το οικείο σχέδιο υπηρεσίας καθιστά το δίπλωμα γεωπόνου πρόσθετο προσόν. Ωστόσο με βάση την ίδια πρόνοια πρόσθετο προσόν θεωρείται και πιστοποιητικό "σε θέμα σχετικό με τις δραστηριότητες του Τμήματος Γεωργίας". Είναι κατάδηλο από τα στοιχεία που αφορούν στα προσόντα ότι η Ε.Δ.Υ. κινήθηκε στα όρια της εξουσίας της στο πεδίο αυτό. Έτσι ελλείπει το μοναδικό έρεισμα για επέμβαση του δικαστηρίου. *Δημητρίου v. Δημοκρατίας και Άλλου* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1281. Κατά συνέπεια η κρίση της Ε.Δ.Υ. και προηγουμένως της Τμηματικής Επιτροπής ότι ο ενδιαφερόμενος διαθέτει το πλεονέκτημα δεν είναι ανατρέψιμο. Τα σχετικά ευρήματα των δύο οργάνων σημειώνονται στα πρακτικά τους, παραρτήματα 6 και 4 αντίστοιχα. 10
15
20

Το επόμενο σημείο άπτεται του κύρους των υπηρεσιακών εκθέσεων. Η εισήγηση είναι ότι έπρεπε να αγνοηθούν διότι υπήρχε προκατάληψη εκ μέρους του λειτουργού που αξιολογούσε τον αιτητή και περαιτέρω έχει εμφιλοχωρήσει στην κατάρτιση τους στοιχείο κατάχρησης εξουσίας. Σύμφωνα με τον ισχυρισμό του αιτητή ο συντάκτης των εκθέσεων που τον αφορούν είχε την άποψη, που μάλιστα εξέφρασε και σε υπαλλήλους του τμήματος, ότι η δική του εκτίμηση ότι ένας υπάλληλος είναι "λίαν καλός" αντιστοιχεί στον χαρακτηρισμό "εξαιρετος" άλλων λειτουργών. Φαίνεται ότι το ζήτημα είχε καταγγελθεί από αριθμό υπαλλήλων του κλάδου Πάφου στον Πρόεδρο της Ε.Δ.Υ. Την καταγγελία, που επισυνάπτεται στην αγόρευση του αιτητή και φέρει ημερομηνία 1/11/88, υπέγραψε και ο ίδιος. 25
30
35

Παρόλο που το διάβημα έγινε μετά τη λήψη της επίδικης απόφασης η Ε.Δ.Υ. διερεύνησε την περίπτωση. Ας σημειωθεί ότι ο εν λόγω λειτουργός απεβίωσε. Έδωσε όμως γραπτές εξηγήσεις - η επιστολή του είναι στο φάκελο - προ του θανάτου του που φαίνεται έγιναν αποδεκτές. Ουσιαστικά ανέφερε ότι μέριμνά του ήταν ο καταρτισμός των εκθέσεων με τρόπο αντικειμενικό και ακριβοδίκαιο για τους αξιολογούμενους, πάντοτε μέσα στα 40

πλαίσια των υφιστάμενων οδηγιών και εγκυκλίων. Αυτό ήταν το πνεύμα όσων είτε σε σύσκεψη υπαλλήλων στην Πάφο. Και πρόσθεσε ότι δεν έχει ευθύνη αν εμφανίζεται πιο αυστηρός από άλλους που αφειδώλευτα κρίνουν υπαλλήλους ως "εξαιρέτους" με κίνητρα άλλα από την ακριβοδίκαιη μεταχείρισή τους.

Ο Α. Γ. Τσούτσος "Διοικήσεις και Δίκαιον" επισημαίνοντας το πρόβλημα που δημιουργεί η εκτίμηση της υπηρεσιακής εικόνας των δημοσίων υπαλλήλων στις εκθέσεις τους από διαφορετικούς προϊσταμένους παρατηρεί στη σελ. 203:

"Η σύνταξις της υπηρεσιακής εκθέσεως δέον να διενεργήται κατά τρόπον εξασφαλίζοντα εις τον μέγιστον δυνατόν βαθμόν την αντικειμενικότητα και αποκλείοντα τη μεροληψίαν τόσον εις όφελος όσόν και εις βάρος του υπαλλήλου. Εν τούτοις, είναι δυσχερές να υπερνικηθούν οι υποκειμενικοί παράγοντες και αι διαφοραί αντιλήψεων"

Πάρολο που οι εκθέσεις τις οποίες συντάσσουν διάφοροειτικοί λειτουργοί δεν έχουν την ίδια βαρύτητα με εκείνες που καταρτίζονται πάντοτε από τους ίδιους λειτουργούς, εν τούτοις παραμένουν αξιόπιστος δείκτης της απόδοσης των υποψηφίων. Αυτή είναι και η λύση που έδωσε η νομολογία μας στο πρόβλημα αυτό. **Paradopoulos v. Republic** (1982) 3 C.L.R. 1070, 1077 και **Ανδρέας Παλαδόπουλος και Άλλοι v. Δημοκρατίας** (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 902.

Οι παρατηρήσεις που προηγήθηκαν αφήνουν να διαφανεί ότι η γενική τοποθέτηση του τότε προϊσταμένου του αιτητή αναφορικά με την σύνταξη των εκθέσεων δεν προδίδουν προκατάληψη, αλλ' ούτε κατάχρηση εξουσίας. Ενδεικτικό της απουσίας των στοιχείων αυτών είναι το γεγονός ότι το 1983 ο αιτητής κρίθηκε ως "καλός" από άλλο λειτουργό, ενώ τον αμέσως επόμενο χρόνο ο αποβιώσας βελτίωσε τη βαθμολογία του σε "λίαν καλός". Κατάληξή μου είναι ότι το κύρος των εκθέσεων ως μέτρο κρίσης παραμένει αδιάβλητο.

Η Ε.Δ.Υ. στηρίχθηκε στις εκθέσεις της περιόδου 1979-1985. Η εικόνα που εμφανίζουν είναι έκδηλα ευνοϊκή για τον ενδιαφερόμενο. Είχε βαθμολογηθεί "εξαιρέτος" για όλα τα χρόνια σε αντίθεση με τον αιτητή που ήταν "λίαν καλός" με εξαίρεση το 1983 που είχε χειρότερη επίδοση. Η αξιολογική σύγκριση δεν ευνοεί τον αιτητή και για ακόμη ένα σοβαρό λόγο. Ο διευθυντής του τμήματος δεν τον πρότεινε για προαγωγή. Από τους τέσσε-

οις επιλεγέντες από την Τμηματική Επιτροπή σύστησε μόνο τον ενδιαφερόμενο. Είναι γεγονός, που η Ε.Δ.Υ δεν παρέλειψε να σημειώσει στην απόφασή της, ότι ο αιτητής είναι αρχαιότερος στην υπηρεσία για ένα περίπου χρόνο. Έχοντας όμως υπόψη τα νομολογιακά προηγούμενα το πλεονέκτημα αυτό δεν εξουδετερώνει τους παράγοντες στους οποίους ο ενδιαφερόμενος έχει υπεροχή. Κατα μείζονα λόγο δεν αποδείχνει κατάδηλη υπεροχή. Στο σώμα της προσφυγής αναφέρονται εκτεταμένα τα καθήκοντα που εκτέλεσε κατα καιρούς ο αιτητής προφανώς για να υπογραμμιστεί η πείρα του. Παρατηρώ ότι ευδόκιμη υπηρεσία είχε και ο ενδιαφερόμενος σε πολλούς τομείς με πολύ κολακευτικούς χαρακτηρισμούς για τις ικανότητές του. 5 10

Τέλος προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι η απόφαση είναι αναιτιολόγητη. Το σχετικό πρακτικό εκτείνεται σε 4 περίπου σελίδες και περιέχει ακριβή μνεία όλων των πραγματικών περιστατικών πάνω στα οποία βασίστηκε η Ε.Δ.Υ. 15

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση πάθηκε, ενόψει των δεδομένων, μέσα στα όρια της διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής. Γι' αυτό η απόφαση επικυρώνεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα. 20

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 25